

தானியேலின் புத்தகம் - நூற்று எண்பது

ரோமம், மக்கபேயர், மற்றும் நவீன காலங்களின்
தீர்க்கதரிசனச் சந்திப்பு: தானியேலின் தரிசனங்களிலான ஒரு
ஆய்வு

Jeff Pippenger
2024-04-10

யூரியா ஸ்மித் இவ்வாறு எழுதினார்: "கி.மு. 162-ஆம் ஆண்டில், ரோம்
தேவனுடைய ஜனங்களாகிய யூதர்களுடன் உடன்படிக்கையால்
இணைக்கப்பட்டது." பெரும்பாலான நவீன வரலாற்றாசிரியர்கள் அந்தத்
தேதியை கி.மு. 161 எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்; மேலும் ஸ்மித் அதே
புத்தகத்திலேயே இரு முறை கி.மு. 161 என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்.
ஆகையால், கி.மு. 162 என்ற இந்தக் குறிப்பு அச்சப்பிழையாக இருக்கலாம்
என்பதே என் கருதுகோள்.

"23 மற்றும் 24ஆம் வசனங்களின் மூலம், யூதர்களுக்கும் ரோமருக்கும்
இடையிலான கூட்டிணைப்பு கி.மு. 161இல் ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்து
இப்புறமாக, ரோம் உலகளாவிய ஆட்சியைப் பெற்றிருந்த காலத்திற்குக்
கொண்டு வரப்படுகிறோம்." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 273.

பதினொன்றாம் பன்னிரண்டும் வசனங்கள், கி.மு. 217-இல் நிகழ்ந்த ராபியா
யுத்தத்தின் வெற்றியையும் அதன் பிந்தைய விளைவுகளையும்
அடையாளப்படுத்துகின்றன; அந்த யுத்தம், மாபெரும் அந்தியோகஸ் III
தலைமையிலான செலூசிட் பேரரசுக்கும், மன்னன் ப்டோலெமி IV
பிலோபேட்டர் தலைமையிலான எகிப்தின் ப்டோலெமைக் அரசாட்சிக்கும்
இடையில் நடைபெற்றது.

பனியம் எனும் யுத்தம், பதினேழு ஆண்டுகள் கழித்து கி.மு. 200 ஆம்
ஆண்டில் நிகழ்ந்தது; அது மறுபடியும் செலூசிட் ராஜ்யத்திற்கும்
தொலெமைக் ராஜ்யத்திற்கும் இடையிலான யுத்தமாக இருந்தது.

மக்கபேயர் கிளர்ச்சி கி.மு. 167 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கியது; அது, யூத
சமயச் சடங்குகளை ஒடுக்கவும் கிரேக்க கலாச்சாரத்தைத் திணிக்கவும்
செலூசிட் பேரரசு மேற்கொண்ட முயற்சிகளுக்கு எதிராக எழுந்த
யூதர்களின் கிளர்ச்சியாகும்.

எரு சலேமி லு ள்ள இரண்டாம் ஆலயத்தி ன் மறு பி ரதி ஷ்டை, ஹனு க்கா
காலத்தி ல் நினைவு கூ ரப்படு ம் வரலாற்று ச் சம்பவத்தை கு றி க்கு ம்
இந்நிகழ்வு , கி .மு . 164-ஆம் ஆண்டி ல், இரு பத்து மூ ன்றாம் வசனத்தி ல்
கு றி ப்பி டப்படு ம் "உடன்படி க்கைக்கு " மூ ன்று ஆண்டு கள் மு ன்பா
நிகழ்ந்தது . இந்த நிகழ்வு , ஆலயத்தை அசு த்தப்படு த்தி யு ம் யூ தர்களின்
மதச்சார்ந்த அனு ஷ்டானங்களைத் தடைசெய்து ம் இரு ந்த களங்கமான
அந்தி யோகு ஸ் IV எபி பனேஸ் தலைமையி லான செலூ சி த் பேரரசி ன்

படைகளு க்கு எதி ராக மக்கபேயர்கள் நடத்தி ய வெற்றி கரமான இராணு வ
போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்டது . ஹனு க்காவால்
நினைவு கூ ரப்படு ம் அந்த வெற்றி க்கு ப்பி ன்னர் வி ரைவி ல் அந்தி யே
IV எபி பனேஸ் இறந்தான்; அந்தப் பு ள்ளியி லி ரு ந்து வரலாற்றி ல் சி ரிய
ஆட்சி சக்தி யி ன் இறக்கம் தொடங்கி யதையு ம் அது கு றி க்கி றது .

கி.மு. 200ஆம் ஆண்டில், (அது பானியம் போரின் காலமுமாக இருந்தது),
தானியேல் அதிகாரம் பதினொன்றின் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றிற்குள் ரோம்
முதல் முறையாக தன்னை நுழைத்துக் கொண்டது. அங்கே தரிசனத்தை
நிலைநிறுத்தும் சின்னம் உள்ளது. அந்த வரலாற்றில் அதன் நோக்கமுள்ள
செல்வாக்கு, மறைவாக இருந்து நூல்களை இழுக்கும் ஒரு சபையின்
சின்னமான யெசுபெலின் செயலினை அடையாளப்படுத்துகிறது. தன்
கணவன் ஆகாப், எலியா அவளுடைய தீர்க்கதரிசிகளைச் சாய்த்ததை
கண்டுகொண்டிருந்தபோது, யெசுபெல் சமாரியாவில் இருந்தாள்.
ஏரோதின் பிறந்தநாள் விருந்தில், அவளுடைய மகள் சலோமே
ஏரோதையை மயக்கின இடத்தில், ஏரோதியா அங்கே இல்லை. ஐக்கிய
அமெரிக்காவின் வரலாற்றில், தீருவின் வேசியால் குறிக்கப்படும்
பாப்பரசாட்சி, குறியீட்டான எழுபது ஆண்டுகளின் முடிவு வரை
மறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பின்பு அவள் பூமியின் ராஜாக்களுக்கு
வஞ்சகத்தின் தன் பாடல்களைப் பாடத் தொடங்குகிறாள். பதினாறாம்
வசனத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பதுபோல, விரைவில் வரவிருக்கும்
ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கு முன்பாகவே, கடைசி நாட்களில் அவள்
ராஜாக்களிடத்தில் வெளிப்படையாகப் பாடத் தொடங்கும் காலத்தை கி.மு.
200ஆம் ஆண்டு முன்மாதிரியாகக் காட்டுகிறது.

கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரை யூதர்களின் "உடன்படிக்கை"க்கு முன்பாக,
கி.மு. 164-இல் ஹனுக்கா மூலம் நினைவுகூரப்படுவதுபோல, மக்கபேயர்
ஆலயத்தை மறுபிரதிஷ்டை செய்தனர். பின்னர் மூன்று ஆண்டுகள்
கழித்து, இன்னும் சிரியர்களுடன் தொடர்ந்த போராட்டத்தின் நடுவில்
இருந்தபோதும், மக்கபேய யூதர்கள் ஆதரவிற்காக ரோமையை
அணைந்தனர். அப்போது ரோமுடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்த
"உடன்படிக்கை" தேவனுடைய கடைசி நாட்களிலுள்ள தீர்க்கதரிசன
மாணவர்களுக்கு ஒரு தீர்க்கதரிசனச் சோதனையாகிறது.

"உடன்படி க்கை" நிகழ்ந்த காலமாக வரலாறு கி .மு . 161 ஆம் ஆண்டைக்
கு றி க்கி றது ; ஆனால் மு ன்னோடி கள் அந்த வரலாற்றைக் கி .மு . 158 ஆம்
ஆண்டாகக் கு றி க்கி றார்கள். மி ல்லர் சரியா, அல்லது நவீ ன
வரலாற்றாசி ரியர்களா சரி? மி ல்லர் கி .மு . 158 ஆம் ஆண்டு க்கு அறு நூ
அறு பத்தாறு ஆண்டு கள் (666) கூ ட்டி , "தி னசரி" அகற்றப்பட்ட கி .பி . 508
ஆண்டை அடைந்தார். நீங்கள் எவ்வளவு தேடி னாலு ம், யூ தர்களு ம்
ரோமானியரு ம் இடையி ல் ஏற்பட்ட உடன்படி க்கைக்காக கி .மு . 158 ஆம்
ஆண்டை ஆதரிக்கு ம் வரலாற்று ச் சான்றைகண்டு பி டி ப்பது மி கு ந்த
கடி னமாக இரு க்கு ம்; இல்லை என்றால், மு ற்றி லு ம் இயலாததாகவே

இரு க்கு ம்.

பதினாறாம் வசனம் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டமாகும்; ஆனால் அதற்கு முன்பான வரலாற்றில் கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில் தரிசனத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக ரோம் வரலாற்றுக்குள் நுழைகிறது. மக்கபேயர் கிளர்ச்சி கி.மு. 167 இல் மோதேயீனில் ஆரம்பமானது; இறுதியில் அவர்கள் கி.மு. 164 இல் ஆலயத்தை மறுபிரதிஷ்டை செய்தனர். பின்னர் கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரை, யூதர்கள் ரோமப் பேராட்சியுடன் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைகின்றனர். கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரை என்பது "கூட்டிணக்கம்" நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டிய காலப்பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்தப் புரிதல், வரலாற்றாசிரியர்களின் சாட்சியத்திற்கும், மேலும் ஆண்டவரின் கரத்தால் வழிநடத்தப்பட்டதாலும் மாற்றப்படக் கூடாத அட்டவணைக்கும் ஒத்துப்போகும் வகையில், "கூட்டிணக்கம்" என்பதைக் குறிக்கிறது.

யூதாவும் ரோமும் போன்ற பண்டைய நாடுகளுக்கிடையில் கிறிஸ்துவுக்கு முன் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் உடன்படிக்கைகளைப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் செயல்முறை, சம்பந்தப்பட்ட குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகள், இராஜதந்திர நடைமுறைகள், மற்றும் அதிகாரச் சமநிலைகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து மாறுபட்டதாக இருந்தது என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் எமக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். பொதுவாக, அந்தச் செயல்முறை, ஒரு தரப்பு மற்றொரு தரப்பின் ஒரு உடன்படிக்கையையோ கூட்டணியையோ ஏற்படுத்துவதில் ஆர்வம் இருப்பதை வெளிப்படுத்துவதால் ஆரம்பமாகும். யூதாவும் ரோமும் சம்பந்தமான நிகழ்வில், யூதா ஒரு முறையான கூட்டணியை முன்மொழிவதற்காக ரோமுடன் தொடர்பைத் தொடங்கியது.

இந்த முன்மொழிவை அறிவிக்கவும் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடங்கவும் தரகவழி கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இதற்காக, ரோமாவின்தலைவர்களையோ அல்லது அதன்பிரதிநிதிகளையோ சந்திக்க அங்கு தூதர்களையோ பிரதிநிதிகளையோ அனுப்புவதில் அவசியமாக இருந்திருக்கும். பேச்சுவார்த்தைகள் தொடங்கியபின், முன்மொழியப்பட்ட உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளை இரு தரப்பினரும் ஆராய்ந்து விவாதித்திருப்பார்கள். இதன் ஒரு பகுதியைத் தொடர்ச்சியான சந்திப்புகள், தூதரகச் செய்திகள் பரிமாற்றம், மேலும் விவாதங்கள் சீராக நடைபெறுவதற்கு இடைத்தரகர்கள் அல்லது நடுநிலையர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கலும் வாய்ப்புள்ளது. பேச்சுவார்த்தைகளின் போது, ஒவ்வொரு தரப்பும் மற்றொரு தரப்பு முன்வைத்த நிபந்தனைகளை பரிசீலித்து, எதிர்முன்மொழிவுகளை அளிக்கவோ அல்லது சில நிபந்தனைகளில் திருத்தங்களை நாடவோ செய்திருக்கும். இந்தச் செயல்முறை, கவனமான ஆலோசனை, ஆலோசகர்களுடன் கலந்தாலோசித்தல், மற்றும் முன்மொழியப்பட்ட உடன்படிக்கையின் சாத்தியமான நன்மை-ஐ மைகளை மதிப்பீடு செய்தல்

ஆகி யவற்றை உட்படு த்தி யி ரு க்கலாம்.

இரு தரப்பினரும் உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளில் ஒப்பந்தத்தை எட்டியிருந்தால், இரு பக்கங்களும் ஏற்றுக்கொண்ட விதிமுறைகளையும் நிபந்தனைகளையும் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டு ஒரு முறையான ஆவணம் தயாரிக்கப்படும். பின்னர் அந்த உடன்படிக்கை, ஒவ்வொரு ஜாதியினதும் உரிய அதிகாரங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டியிருக்கும். ரோமாவின் நிலைமையில், இது செனட் அல்லது பிற ஆட்சிச் செயல்முறையைக் கொண்ட அமைப்புகளின் ஒப்புதலை உட்படுத்தியிருக்கலாம். அதேபோல், யூதாவில் அந்த உடன்படிக்கை, அதன் தலைமையகம் அல்லது ஆட்சிக் கவுன்சிலின் ஒப்புதலைக் கோரியிருக்கலாம். அங்கீகரிக்கப்பட்ட பின், உடன்படிக்கை அமல்படுத்தப்படும்; மேலும் இரு தரப்பினரும் அதன் நிபந்தனைகளைப் பின்பற்றுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படும். இது பலவகையான ஒத்துழைப்பு முறைகள், பரஸ்பர பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்கள், வர்த்தக உறவுகள், அல்லது உடன்படிக்கையில் வரையறுக்கப்பட்ட பிற தூதரக ஈடுபாடுகளின் வடிவங்களை உள்ளடக்கியிருக்கலாம்.

கிமு இரண்டாம் நூற்றாண்டில், யூதேயாவிலிருந்து (கிழக்கு மத்தியதரைக் கடல் பிராந்தியத்தில் அமைந்தது) ரோமாவிற்குப் (மத்திய இத்தாலியில் அமைந்தது) பயணம் செய்வது, குறிப்பாகப் பண்டைய காலப் போக்குவரத்து முறைகளின் வரம்புகளை மனதில் கொண்டால், கடினமும் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியுமாக இருந்திருக்கும். எடுத்துச் செல்லப்பட்ட குறிப்பிட்ட பாதையைப் பொறுத்து, யூதேயாவுக்கும் ரோமாவுக்கும் இடையிலான தூரம் சுமார் 1,500 முதல் 2,000 கிலோமீட்டர் (930 முதல் 1,240 மைல்) வரை இருக்கும். பண்டைய காலங்களில் நிலப்பாதைப் பயணத்தைவிட கடற்பயணம் பலமுறை விரைவாகவும் செயல்திறன் மிக்கதாகவும் இருந்தது; ஆயினும், கடற்பயணம் நிலவும் காற்றோட்டங்களின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டதாக இருந்தது. யூதேயாவில் உள்ள ஒரு துறைமுகத்திலிருந்து இத்தாலியிலுள்ள ஒரு துறைமுகத்திற்குப் (எடுத்துக்காட்டாக, ரோமாவின் துறைமுகமான ஒஸ்தியா) கப்பலில் பயணம் செய்வது, காற்றின் நிலை, கடல் நீரோட்டங்கள், பயன்படுத்தப்பட்ட கப்பலின் வகை போன்ற காரணிகளைப் பொறுத்து, பல வாரங்கள் எடுத்திருக்கக்கூடும்.

யூ தேயாவி லி ரு ந்து ரோமாவு க்கான நிலமார்க்கப் பயணம் இன்னு ம் மெது வாகவு ம் அதி கக் கஷ்டகரமாகவு ம் இரு ந்தி ரு க்கு ம். பயணிகள் மலைகள், பள்ளத்தாக்கு கள், நதி கள் உள்ளிட்ட பலவி த நிலப்பரப்பு கள் வழி யாகச் சென்று , கொள்ளையர்கள் மற்று ம் பகைமையான பி ரதேசங்கள் போன்ற தடைகளையு ம் எதி ர்கொள்ள வேண்டி யி ரு க்கு ம். கால்நடையாகவோ அல்லது கு தி ரைஇழு க்கு ம் வண்டி யி லோ பயணித்தால், அதற்கு பல மாதங்கள் பி டி த்தி ரு க்கலாம் என்று மதி ப்பி டப்படு கி றது . மேலு ம், சாலைகளின் நிலை, தங்கு மி டங்களு ம் நிலையங்களு ம்கி டைக்கு ம் வசதி , வழி யி லேயே ஓய்வெடு க்கவு ம்

தேவையான பொருட்களை மீண்டு ம்பெற்று க்கொள்ளவு ம் வேண்டி ய அவசியம் போன்ற காரணிகளாலு ம்பயண நேரம் பாதி க்கப்பட்டிரு க்கு ம்.

மக்கபேய யூதர்கள் ரோமத்தோடு ஒரு உடன்படிக்கையை நாடியபோது, அவர்கள் ரோமாவுக்கு தூதர்களை அனுப்ப வேண்டியிருந்திருக்கும். அந்தத் தூதர்கள் ரோம அதிகாரிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின்னர், பேச்சுவார்த்தைக்கான ஒரு காலப்பகுதி இருந்து இருக்கும். துல்லியமான பதிவுகள் எதுவும் கிடைக்காததால் இது வரலாற்றுக் கருத்துக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலானது; இருந்தபோதிலும், ஒரு உடன்படிக்கை முறையாக உறுதிசெய்யப்பட்டபின், அது அங்கீகாரத்திற்காக யூதேயாவுக்கு மீண்டும் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டியிருக்கும்; பின்னர், யூதர்களின் ஏற்றுக்கொள்ளுதலை உறுதிப்படுத்துவதற்காக அது மறுபடியும் ரோமாவுக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டியிருக்கலாம். அந்தக் காலப்பகுதியில் ஒரு கூட்டணியை உருவாக்கும் செயல்முறை ஒரே ஆண்டுக்குள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கலாம் என்று நம்புவது கிட்டத்தட்ட இயலாததாகும்; ஆகையால் "உடன்படிக்கை" என்பது கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரையிலான ஒரு செயல்முறையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்ற புரிதல், பதினாறாம் வசனத்தின் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு செல்கின்ற வரலாற்றை அடையாளப்படுத்தும் தீர்க்கதரிசனத்தின் பிற கோடுகளுடனும் பொருந்துகிறது.

கி.மு. 161 ஆம் ஆண்டில், எல்லா வரலாற்றாசிரியர்களும் மக்கபேய யூதர்களால் தொடங்கப்பட்டது என்று ஒப்புக்கொள்ளும் ஒரு "உடன்படிக்கை" யூதேயாவில் ஆரம்பமானது. அதன் நோக்கம், கி.மு. 167 ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் கிளர்ச்சி தொடங்கியதிலிருந்து போராடி வந்திருந்த சிரியர்களுக்கு எதிராக யூதர்கள் ஆதரவை நாடியதாயிருந்தது. இந்தக் கிளர்ச்சி, யூத ஆசாரியரான மத்தத்தியாவும் அவரது ஐந்து மகன்களும், குறிப்பாக யூதா மக்கபேயும், செலூக்கித ஆட்சியாளரான அந்தியோகுஸ் IV எபிபனேஸ் திணித்த ஹெல்லேனியமயமாக்கல் கொள்கைகளை எதிர்த்து நிலைத்ததன் விளைவாகத் தூண்டப்பட்டது. இந்தக் கொள்கைகளில், யூதர்களின் மார்க்கச் சடங்குகளை ஒடுக்கவும், கிரேக்க வழக்கங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் அடங்கின.

கிளர்ச்சி க்கான தீ ப்பொறி மோடெயி ன் என்ற கி ராமத்தி ல் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவமாகு ம்; அங்கு மத்தத்தி யா, ஒரு கி ரேக்கத் தெய்வத்து க்கு ப்பலி செலு த்து மாறு பி றப்பி க்கப்பட்ட ஆணைக்கு ச் சீ ழ்ப்படி யமறு த்தார். "மோடெயி ன்" என்பது "அறி வி க்கு தல்" அல்லது "எதி ர்ப்பு த் தெரிவி ப்" என்று பொரு ள்படு ம் எபி ரெயச் சொல்லான "modi'a" என்பதி லி ரு ந்து வந்ததாகு ம். தன் எதி ர்ப்பி ன் வெளிப்பாடாக, பலி யைச் செலு த்த மு னைந்தி ரு ந்த ஒரு யூ த மதது றவி யை மத்தத்தி யா கொன்றார்; பி ன் அவர் மற்று ம் அவரது மகன்கள் மலைப்பகு தி களு க்கு த் தப்பி ச் சென்று

செலுக்கி ட்படைகளுக் கு எதி ராக ஒரு கொரில்லா போர் இயக்கத்தைத் தொடங்கி னர். மக்கபேயர்கி ளர்ச்சி பல ஆண்டு கள் நீடி த்தது ; அந்த காலத்தி ல் மக்கபேயர், செலுக்கி டரு ம் அவர்களு டைய கூ ட்டாளிகளு ம் எதி ராக அநேகப் போர்களில் ஈடு பட்டனர். எண்ணிக்கையி லு ம் போர்சாதனங்களிலு ம் மி கவு ம் கு றைவாக இரு ந்தபோதி லு ம், மக்கபேயர் பல மு க்கி யமான வெற்றி களைப் பெற்றனர்.

செலுசிட் பேரரசு, யூதர்களின் மீது கிரேக்க மதத்தைத் திணிக்க முயன்றது; கிரேக்கர் கடைசி நாட்களின் உலகமயமாக்கல் ஆதரவாளர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். அவர்களின் மதம், தற்போது அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின்மேலும் உலகின்மேலும், வங்கித்துறை அமைப்பு, பிரதான ஊடகங்கள், கல்வி மையங்கள், மேலும் சட்டவிரோத அந்நியர்களின் கட்டாய குடியேற்றத்தின் மூலம் தேசிய வேறுபாடுகளைச் சீர்குலைப்பதன் வழியாக, உலகமயமாக்கல் சக்திகளால் வலுக்கட்டாயமாகத் திணிக்கப்படுகின்ற "வோக்-இஸம்" என்பதில் வெளிப்படுகிறது. அந்தியோகுஸ் எபிபானஸ் யூதர்களின் மீது கிரேக்க மதத்தைத் திணித்துக்கொண்டிருந்தபோது, அவனுடைய முயற்சிகளுடன் ஒத்துழைத்த யூதர்களும் இருந்தனர். மக்கபேயர், கிரேக்க மதத்தை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்த ஒரு வகை விசுவாசதுரோகி யூதர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்; ஆனால் கிரேக்க மதத்தை அமல்படுத்தும் பணியை ஆதரித்த மற்றொரு வகை விசுவாசதுரோகி யூதர்களும் இருந்தனர்.

பதினாறாம் வசனம் விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தையும், வலுசர்ப்பம், மிருகம், பொய்த்தீர்க்கதரிசி ஆகியோரின் மும்மடங்கு ஐக்கியத்தையும் குறிக்கிறது. அந்த வரலாற்றிற்கு முன்னதாக பதின்மூன்றாம் வசனத்திலிருந்து பதினைந்தாம் வசனம் வரை வருகிறது; அங்கு நாற்பதாம் வசனத்தின் மூன்று போர்களும் பத்தாம் வசனத்திலிருந்து (1989), பதினொன்றாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் வசனங்கள் (உக்ரைனியப் போர்), மேலும் பானியம் போரிலுமாக நிகழ்கின்றன. பானியம் போர், இரண்டு கொம்புகளுள்ள பூமி மிருகம் உலகமயவாதிகளின் சமய மற்றும் அரசியல் தத்துவங்களின்மேல் வெற்றிபெறும் ஒரு போரைக் குறிக்கிறது.

அந்தப் போராட்டத்தி ல், ஐக்கி ய அமெரிக்காவி ன் இறு தி யான தலைவர், பதி னொன்றாம் மற்று ம் பன்னிரண்டாம் வசனங்களில் சி த்தரிக்கப்படு ம் பு டி னின் வெற்றி யி னது ம் அதனைத் தொடர்ந்து நிகழு ம் வீ ழ்ச்சி யி ல் பி ந்தைய வி ளைவு களை சமாளிக்க வேண்டு ம். ரஷ்யாவி ன் சரிவி னால் உண்டாகு ம் வி ளைவு களைத் தீ ர்ப்பதற்காக அவர் NATO-வோ, அல்லது ஐக்கி ய நாடு கள் சபையோ, உடன் ஒரு கூ ட்டணியை அமைப்பார்; அந்தக் கூ ட்டணியி ன் வரலாற்றி ன் நடு ப்பகு தி யி ல் அவர் பானியம் போராட்டத், ஐக்கி ய நாடு கள் சபையு டன் ஈடு படு வார். நாற்பதாம் வசனத்தி ன் மூ ன்றாவது போர், நாற்பதாம் வசனத்தி ன் மு தல் போரினைப் போல

இரு க்கு ம். ஐக்கி ய அமெரிக்காவி ன் பொரு ளாதார மற்று ம் இராணு வ வலி மையி ன் கீ ழ் சோவி யத் ஒன்றி யம்சி தறி யது போல, ஐக்கி ய நாடு சபையி ன் உலகவாதி கள் “பெரெஸ்த்ரோய்கா” என்பதை மறு படி யு ம் மேற்கொள்ளத் தி ணிக்கப்படு வார்கள்; அது சோவி யத் ஒன்றி யத்தைச் சீ ர்தி ரு த்து வதற்கான கோர்பச்செவி ன் மு யற்சி களின் மு க்கி ய அங்க இரு ந்தது ; இரு ப்பி னு ம், அவை இறு தி யி ல் சோவி யத் அமைப்பி ன் அவி ழ்ச்சி க்கு ம், பி ன்னர் சோவி யத் ஒன்றி யத்தி ன் இறு தி கலைவு ச் காரணமானவையாக அமைந்தன.

மூன்றாம் போர் முதல் போரால் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது; பொருளாதாரமும் இராணுவ அழுத்தமும் மூலம், ரீகனால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் டிரம்ப், “பெரெஸ்த்ரோய்கா” எனப்படும்—அதாவது மறுசீரமைப்பு அல்லது சீர்திருத்தம்—அதற்குள் ஐக்கிய நாடுகளைத் தள்ளுவார். அந்த மறுசீரமைப்பு, ஐக்கிய நாடுகள் எனப்படும் பத்து ராஜாக்களின் அமைப்பின் தலைமைப்பதவியில் ஐக்கிய அமெரிக்காவை நிறுவும். அப்பொழுது அந்தப் போரில், டிரம்ப் அந்நேரம் வென்று கொண்டிருக்கும் அந்த அமைப்பின் பாதுகாவலன் எனத் தன்னை உரிமையுடன் கூறிக்கொண்டு, பாப்பரசாட்சி வரலாற்றின் மேடையில் தன்னைத்தான் அறிமுகப்படுத்தும்.

அதே வரலாற்றில், அபிரகாம் லிங்கன் கட்டாயமாக எதிர்கொள்ள வேண்டியதாக இருந்ததுபோல, டிரம்பும் தாம் அணுகித் தீர்க்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ள ஒரு உள்நாட்டு குடியுப் போரைக் எதிர்கொள்வார். அந்த குடியுப் போர், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்குள் இருக்கும், ஒருவருக்கொருவர் எதிராக நிற்கும் இரு மததுரோகக் குழுக்களுக்கிடையில் நிகழும். ஒரு தரப்பு, woke-ism எனப்படும் மதத்தையும் தத்துவத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டவர்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; அவர்கள் இரு அரசியல் கட்சிகளிலும் உள்ள முன்னேற்றவாத உலகவாதிகள் ஆவர். மற்ற தரப்பு (MAGA-ism), தாங்கள் உண்மையான புராட்டஸ்டண்டுகள் என்று தெரிவிக்கிறது; எனினும், அவர்கள் 1844-இல் அந்த அடையாளத்தை இழந்துவிட்டனர்.

ஜனாதிபதியின் அணியினர் MAGA-இசத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றனர்; மேலும் அது உண்மையான பிரொட்டஸ்டண்ட் மதத்தையும் அரசியலமைப்பையும் நிலைநிறுத்துவதாகும் என்ற தவறாக வழிநடத்தப்பட்டக் கூற்றின் மீது அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. Woke-இசத்தின் கூற்று, தாய் பூமியின் மதம், நியூ ஏஜ், மேலும் அரசியலமைப்பு என்பது நிறுவனர் தந்தையரின் காலாவதியான கருத்துக்களால் அல்லாது, சமூதாய நெறிகளின் தற்போதைய சூழ்நிலைகளின்படி நடைமுறையில் கொண்டு வரப்படுகிறது என்ற நம்பிக்கையாகும்.

கி .மு . 167 ஆம் ஆண்டி ல் மோதேயீ னில் தொடங்கி ய கி ளர்ச்சி யால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டபடி , அமெரிக்கா ஒன்றி யத்தி ன்

உட்பகுதி யில் உள்ள உலகமய-முற்போக்கு ஜனநாயகக் கட்சி யினரின் முயற்சி களை மத்தத்தி யாஸ் (டி ரம்ப்) முடிவுக்குக் கொண்டு வருவா பின்னர், ஹனுக்கா அனுஷ்டிப்பின்புலம் நினைவு கூரப்படும்படி மக்கபேயர் ஆலயத்தை மறுபிரதிஷ்டை செய்தகி.மு. 164 ஆம் ஆண்டி ன் வரலாற்றை டி ரம்ப் மீண்டும்திகழ்த்துவார். அதன்பின்பின்பி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரையிலான காலத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும்பகுதி யில், மார்க்க அதிகாரத்திற்கும்தரசியல் அதிகாரத்திற்கும்திடையிலான சட்டவி ரோத உறவை அடையாளப்படுத்தும்தொரு வமாகிய பாப்பரசாட்சி யின் உருவத்தை நிறுவுவதற்கான இறுதி முன்னேற்றத்தை டி ரம்ப் தொடங்குவார். கி.மு. 158 இல், பதினாறாம் வசனத்தின்பி ரைவில்தவரவிருக்கும்தூயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் அமல்படுத்தப்படும்தோது, அந்தக்கூட்டணி செயல்படுத்தப்படும்த.

தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரம் முதலில் தரசியல் ரீதியாக ரோம் எவ்வாறு கட்டுப்பாட்டைப் பெறுகிறது என்பதை அடையாளப்படுத்துகிறது; பின்னர், அதே வரலாற்றின் போக்கிலேயே, தேவனுடைய ஜனங்களுடன் ரோம் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு தொடரின் மூலம், தானியேல் அதே வரலாற்றை மீண்டும் கூறி விரிவுபடுத்துகிறான். பதினாறாம் வசனத்திலிருந்து பத்தொன்பதாம் வசனம் வரை, உலகின் மீது புறமத ரோம் கட்டுப்பாடு பெறுவதற்கு எதிராக இருந்த மூன்று தடைகள் விளக்கப்படுகின்றன. பதினாறாம் வசனத்தில், கி.மு. 65-இல் சீரியா புறமத ரோமால் ஜெயிக்கப்பட்டது; பின்னர் கி.மு. 63-இல் யூதேயா பொம்பேயால் ஜெயிக்கப்பட்டது. பதினாறாம் வசனம், மகிமையான தேசத்தில் ரோம் நிலைநிற்க வேண்டிய காலத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது; அதன்மூலம், அதே அதிகாரத்தின் நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்தில் உள்ள தூயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கான ஒரு முன்மாதிரியாக அது நிற்கிறது.

எருசலேமின் உட்பகுதியில் ஒரு உள்நாட்டுப் போர் நடைபெற்று கொண்டிருந்த நிலையில், வெற்றிகரமான கைப்பற்றலின் வரலாறு கி.மு. 63ஆம் ஆண்டில் [1863க்கு இணையாக] நிகழ்ந்தது என்பதை கவனிக்க வேண்டியது முக்கியம். உரியாஸ்மித் இவ்வாறு கூறினார்: "பொந்துவின் ராஜாவாகிய மித்ரிதாதேஸுக்கு விரோதமாக மேற்கொண்ட தனது படையெடுப்பிலிருந்து பொம்பேயு திரும்பி வந்தபோது, யூதேயாவின் கிரீடத்திற்காக ஹிர்கானுஸும் அரிஸ்தோபுலுஸும் என்னும் இரு போட்டியாளர்கள் போராடிக் கொண்டிருந்தனர்."

"ஹிர்கானுஸ்" மற்றும் "அரிஸ்தோபுலுஸ்" என்ற பெயர்கள் இரண்டும்கிரேக்கத்தோற்றமுடையவை; குறிப்பாக ஹெலெனிஸ்டிக் காலப்பகுதியில் ஹாஸ்மோனிய வம்சாட்சியின்போதும்தயூத வரலாற்றின் சூழலில் அவை வரலாற்றுப்பிரதானத்தைக் கொண்டுள்ளன. "ஹிர்கானுஸ்" என்பது "ஹுர்கானோஸ்" என்ற கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து வந்தது; அது பெர்ஷிய மொழியில் "ஓநாய்" என்று பொருள்படும்த"ஹு"

என்ற சொல்லி லி ரு ந்து தோன்றி யி ரு க்கலாம். ஹி ர்கானு ஸ் என்பது ஹாஸ்மோனிய ஆட்சி யாளர்கள் தாங்கி ய பெயராகு ம். "அரிஸ்தோபு லு ஸ்" என்பதற்கு "சி றந்த ஆலோசகர்" அல்லது "மி கச்சி றந்த அறி வு ரையாளர்" என்று பொரு ள். அரிஸ்தோபு லு ஸ் என்பது ம் பல ஹாஸ்மோனிய ஆட்சி யாளர்கள் தாங்கி ய மற்றொரு பெயராகு ம். "ஹி ர்கானு ஸ்" மற்று "அரிஸ்தோபு லு ஸ்" ஆகி ய இரண்டு ம் ஹாஸ்மோனிய காலத்தி ல் யூ த வரலாற்றி ல் மு க்கி யப் பங்கு வகி த்த நபர்களு டன் தொடர்பு டைய பெயர்களாகு ம். அவர்கள் யூ தேயாவி ல் ஹாஸ்மோனிய இராச்சி யத்தி ன் ஆட்சி நிர்வாகத்தி லு ம் வி ரிவாக்கத்தி லு ம் மு க்கி யப் பங்கு களை வகி ஆட்சி யாளர்களாயி ரு ந்தனர். கி றி ஸ்து வி ன் காலத்தி ல் ஹாஸ்மோனிய இராச்சி யத்தி ன் தீ ர்க்கதரிசன வாரிசு களு ம் பி ரதி நிதி களு ம் பரிசேயர்களாயி ரு ந்தனர்.

பொம்பேயி எருசலேமை வென்றபோது, இரண்டு அரசியல் தரப்புகளும் கி.மு. 167-இல் மோதேயின் மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட கிளர்ச்சிக் காலத்திற்கே தங்கள் தோற்றத்தைப் பின்னோக்கி எடுத்துக்காட்டின. பொம்பேயி அந்தக் கிளர்ச்சிக்குள் இழுக்கப்பட்டபோது, அவர் எருசலேமைக் கைப்பற்றத் தீர்மானித்தார்; அரிஸ்தோபுலஸின் அரசியல் தரப்பும் அவருக்கு எதிர்த்து நிலைக்கத் தீர்மானித்தது; ஆனால் ஹிர்கானுஸின் தரப்பு பொம்பேயிக்காக வாசல்களைத் திறக்கத் தீர்மானித்தது. பின்னர் பொம்பேயி எருசலேமின் மீது தனது தாக்குதலை ஆரம்பித்தார்; மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, எருசலேம் என்றென்றும் ரோமின் அதிகார வரம்பிற்குள் வந்தது.

பத்தொன்பதாம் வசனத்திற்குள், மூன்றாவதும் இறுதியுமான தடையாகிய எகிப்து ரோமால் கைப்பற்றப்பட்டது. பின்னர் இருபதாம் வசனத்தில், கிறிஸ்துவின் பிறப்பு அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது; அப்போது ரோம் அந்த வரலாற்றில் தேவனுடைய ஜனங்களோடு எவ்வாறு நடந்துகொள்ளும் என்பதை தானியேல் விளக்கத் தொடங்குகிறார். இருபத்தொன்றாம் இருபத்திரண்டும் வசனங்களில் கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்படுகிறார். இருபத்துமூன்றாம் வசனத்தில், கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரை ஆரம்பமான உடன்படிக்கை, "எங்களுக்கு ராஜா யாருமில்லை; சீசரே எங்கள் ராஜா" என்று மதவிலகிய யூதர்கள் அறிவித்த சிலுவையை விவரிக்கும் வசனங்களுக்குப் பின்னரே உடனடியாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. கிரேக்க மதத் தத்துவத்தின் ஊடுருவல்களை எதிர்த்த மக்கபேயரால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் அந்த மதவிலகிய யூதர்களின் வரிசை, அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் ரோமோடு ஒரு அப்பவித்திரமான உறவை உருவாக்கியதால், அவர்களுடைய அந்த அப்பவித்திரமான உறவின் கனியானது முழுமையாக வெளிப்பட்ட சிலுவையின் வரலாற்றை அடையாளப்படுத்தும் வசனத்தைத் தொடர்ந்து வருகிறது.

எழு பது ஆண்டு களானசி றைப்பி டி ப்பி ற்கு ப்பி ற்கு எழு ப்பப்பட்டு
 ஆலயத்தி ற்கு த்ஷெகீ னா ஒரு போது ம்தி ரு ம்பி வரவி ல்லை.மல்கி ய
 அறி வி த்த இறு தி யானதீ ர்க்கதரிசனச்சாட்சி ,கி றி ஸ்து வு க்கு மு
 நூ ற்றாண்டி ன்நடு ப்பகு தி யி ல் அளிக்கப்பட்டது . உலகமயவாதகி ரேக்
 தாக்கத்தி ற்கு எதி ராக மக்கபேயர் எழு ந்து நிற்கு ம்மு ன்னர்,
 நூ ற்றாண்டு காலமாக தேவனு டைய எந்தக் கண்கூ டு ம்பி ரசன்னமு ம்
 இல்லை;தீ ர்க்கதரிசனச்சாட்சி யு ம் இல்லை. தங்கள் கி ளர்ச்சி யி ன்
 தொடக்கத்தி ல்,தால்மி யு ம் உசி யா ராஜாவு ம்மு யன்ற அதே கலகத்தையே
 அவர்கள் நிகழ்த்தி னர்; ஏனெனில், அந்த இரு ராஜாக்களு ம் ஆசாரியனின்
 பங்கி னை நிறைவேற்றி ஆலயத்தி ல் காணிக்கை செலு த்த
 மு னைந்தி ரு ந்தனர்.

மத்தத்தியாஸ் என்பவரின் புதல்வர்களில் ஒருவராகிய யோனத்தான்
 அப்பூஸ் (யோனத்தான் மக்கபேயு என்றும் அறியப்படுகிறார்), மக்கபேயர்
 கிளர்ச்சியைத் தொடங்கியவர்களில் ஒருவராக இருந்து, செலூக்கிடப்
 பேரரசுக்கு எதிரான யூதர் எழுச்சியை வழிநடத்துவதில் குறிப்பிடத்தக்க
 பங்காற்றினார். அவரது சகோதரனாகிய யூதாஸ் மக்கபேயு போரில்
 உயிரிழந்த பின்னர், யோனத்தான் மக்கபேயர் படைகளின் தலைமையை
 ஏற்றுக்கொண்டார். தனது இராணுவ மற்றும் அரசியல் தலைமையுடன்
 கூடுதலாக, யோனத்தான் பிரதான ஆசாரியரின் பொறுப்பையும் ஏற்று,
 யூத ஜனத்தின் ஆவிக்குரிய தலைவராகச் சேவையாற்றினார்.
 தலைவராகவும் பிரதான ஆசாரியராகவும் யோனத்தான் வகித்த இந்த
 இரட்டைப் பங்கு, யூத வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான முன்னேற்றத்தைச்
 சுட்டிக்காட்டியது; ஏனெனில் அது அரசியல் மற்றும் சமய அதிகாரம்
 இரண்டையும் ஹாஸ்மோனிய வம்சத்தினுள் ஒருங்கிணைத்தது. அவரது
 தலைமையால் யூதர்களின் சுயாட்சித் தன்மை வலுப்பெற்று, யூதேயாவில்
 ஹாஸ்மோனிய ஆட்சி நிறுவப்படுவதற்கு துணை செய்தது.

ராபியா வெற்றிக்குப் பிறகு ப்டோலெமி முயன்ற அதே பாவமே மக்கபேயர்
 கிளர்ச்சியின் ஆரம்பத்திலேயே நிறைவேற்றப்பட்டது. அது உஸ்ஸியா
 ராஜாவின் காலத்தில் ஆசாரியர்களால் எதிர்க்கப்பட்ட அதே பாவமாகும்;
 ஆனால் தேவனுடைய ஆலய ஆராதனைச் சேவைகளைப் பாதுகாக்கும்
 என்ற பெயரில் மக்கபேயர் வெளிப்படுத்திய தற்காப்பு, திருச்சபையும்
 அரசும் ஒன்றிணையும் கலவையின் வழிதவறியதும்
 கலகத்தன்மையுடையதுமான வெளிப்பாடாக இருந்தது; ஆகையால்,
 இப்போது பைடனின் உலகமயவாத 'வோக்' போக்கின் ஊடுருவல்களுக்கு
 எதிராக டிரம்பை ஆதரித்து அணிதிரளுகின்ற மததுறந்த
 புராட்டஸ்டண்டிசத்தின் கலகத்தை அது முன்மாதிரியாகக் குறிக்கிறது.

வேதாகமம், அவர்களை அவர்களு டைய கனிகளினால்
 அறி ந்து கொள்வீ ர்கள் என்று போதி க்கி றது ; மேலு ம், கி றி ஸ்து வி
 காலத்தி ல் இரு ந்த பரிசேயர், மத்தத்தி யாவால் தொடங்கப்பட்ட
 ஹஸ்மோனிய வம்சத்தி ன் இறு தி யானமீ தி ப்பாக இரு ந்தனர்.

மத்தத்தி யாவு ம், அவர் தொடங்கி யகி ளர்ச்சி யு ம், பரிசேயத்து வத்தி ன் கனிகளைப் பி றப்பி த்தது ; அது போலவே "Make America Great Again" என்ற கரு த்தை ஆதரித்து வரு கி ன்றவி சு வாசது ரோகப் பு ராட்டஸ்டண்டு கடு செய்கி றார்கள். தி ரு ச்சபையு ம் அரசு ம் ஒன்றி லி ரு ந்து ஒன்று பி ரிந்தி ரு க்கு ம்படி அரசி யலமைப்பு நோக்கப்பட்டு ள்ளது என்று பு ரிந்து கொள்ளப்பட்டபோது அமெரிக்கா மகத்தானதாக இரு ந்தது ; ஆனால் ஹனு க்கா பண்டி கையால் நினைவு கூ ரப்படு ம் அந்த வெற்றி யி னால் சு ட்டி க்காட்டப்படு ம்கள்ள அற்பு தத்தி ன் வேளையி ல், ஞாயி ற்று க்கி ழ சட்டத்தி ற்கான இயக்கம் வெளிப்படையாக மு ன்வரு ம்.

அடுத்த கட்டுரையில் இந்த ஆய்வைத் தொடர்வோம்.

"இதுவரை மூன்றாம் தூதனுடைய செய்தியின் சத்தியங்களை எடுத்துரைத்தவர்கள் வெறும் அச்சுறுத்திப் பேசுகிறவர்களாகவே அடிக்கடி கருதப்பட்டுள்ளனர். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் சமய அசஹனம் ஆதிக்கம் செலுத்தும்; தேவனுடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்கிறவர்களைத் துன்புறுத்துவதற்காக திருச்சபையும் அரசும் ஒன்றிணையும் என்ற அவர்களுடைய முன்னறிவிப்புகள் ஆதாரமற்றவையும் அபத்தமானவையும் என்று அறிவிக்கப்பட்டன. இந்த நாடு, அது இருந்ததிலிருந்து வேறொன்றாக—அதாவது, சமயச் சுதந்திரத்தின் பாதுகாவலனாக இருப்பதிலிருந்து வேறுபட்டதாக—ஒருபோதும் மாற முடியாது என்று திடமாகக் கூறப்பட்டது. ஆனால் ஞாயிறு அனுசரிப்பை கட்டாயப்படுத்தும் கேள்வி பரவலாக எழுச்சி பெறுகின்றபோது, இத்தனை காலம் சந்தேகிக்கப்பட்டும் நம்பப்படாதுமிருந்த அந்த நிகழ்வு நெருங்கிவருவது காணப்படுகிறது; மேலும், மூன்றாம் செய்தி முன்பு கொண்டிருக்க முடியாத ஒரு விளைவை உண்டாக்கும்."

"ஒவ்வொரு தலைமு றையி லு ம், உலகத்தி லு ம் சபையி லு ம் உள்ள பாவத்தை கண்டி க்கு ம்படி தேவன் தம்மு டைய ஊழி யக்காரர்களை அனு ப்பி யி ரு க்கி றார். ஆனால் ஜனங்கள் தங்களு க்கு இனிமையானவற்றையே சொல்லப்பட வேண்டு ம் என்று வி ரு ம்பு கி றார்கள்; தூ ய்மையான, அலங்காரமற்ற சத்தி யம் அவர்களு க்கு ப் பொரு ந்தாததாக இரு க்கி றது . அநேகச் சீ ர்தி ரு த்தவாதி கள் தங்கள் பணியைத் தொடங்கி யபோது , சபையு ம் ஜாதி யு ம் செய்த பாவங்களைத் தாக்கு வதி ல் மி கு ந்த வி வேகத்தோடு நடக்க வேண்டு ம் என்று தீ ர்மானித்தார்கள். தூ யகி றி ஸ்தவ வாழ்வி ன் மு ன்மாதி ரியி ன் மூ லம், ஜனங்களை வேதாகமத்தி ன் போதனைகளு க்கு த்தி ரு ம்ப நடத்தலாம் என்று அவர்கள் நம்பி னார்கள். ஆனால் எலி யாவி ன்மேல் வந்தது போலவே தேவனு டைய ஆவி அவர்கள்மேலு ம் வந்து , ஒரு து ன்மார்க்க ராஜாவி னது ம் வி சு வாசத் து ரோகம் செய்த ஜனங்களினது ம் பாவங்களை கண்டி க்கு ம்படி அவர்களை உந்தி னது ; வேதாகமத்தி ன் வெளிப்படையான அறி வி ப்பு களை—தாங்கள் மு ன்வைக்கத் தயங்கி யி ரு ந்த போதனைகளையே—அவர்கள் பி ரசங்கி க்காமல் இரு க்க மு டி யவி ல்லை.

சத்தி யத்தையு ம் ஆத்து மாக்களை அச்சு று த்தி ய அபாயத்தையு ம்
மி கு ந்த ஊக்கத்தோடு அறி வி க்கு ம்படி அவர்கள் உந்தப்பட்டார்கள்.
கர்த்தர் அவர்களு க்கு அளித்த வார்த்தைகளையே, வி ளைவு களைப்
பற்றி ய பயமி ன்றி அவர்கள் அறி வி த்தார்கள்; ஜனங்கள் அந்த
எச்சரிக்கையைச் செவி கொடு க்கு ம்படி கட்டாயப்படு த்தப்பட்டார்கள்.”

“இவ்வாறு மூன்றாம் தூதனுடைய செய்தி அறிவிக்கப்படும். அது மிகுந்த
வல்லமையுடன் அளிக்கப்பட வேண்டிய காலம் வரும்போது, தம்முடைய
சேவைக்காக தங்களை அர்ப்பணிக்கும் மக்களின் மனங்களை நடத்தி,
கர்த்தர் தாழ்மையான கருவிகளின் மூலம் கிரியை செய்வார்.
இலக்கியக் கல்வி நிறுவனங்களின் பயிற்சியினாலல்ல, அவருடைய
ஆவியின் அபிஷேகத்தினாலே உழைப்பாளிகள்
தகுதிப்படுத்தப்படுவார்கள். விசுவாசமும் ஜெபமும் உடைய மனிதர்,
பரிசுத்த ஆர்வத்தினால் முன்செல்லத் தள்ளப்பட்டு, தேவன்
அவர்களுக்கு அருளும் வார்த்தைகளை அறிவிப்பார்கள். பாபிலோனின்
பாவங்கள் வெளிப்படுத்தப்படும். திருச்சபையின் அனுஷ்டானங்களை
குடியாட்சி அதிகாரத்தின் மூலம் கட்டாயப்படுத்துவதால் உண்டாகும்
பயங்கரமான விளைவுகள், ஆவியுலகத் தொடர்புக் கொள்கையின்
ஊடுருவல்கள், போப்பரசாட்சியின் மறைவான ஆனால் வேகமான
முன்னேற்றம்—இவையெல்லாம் முகமூடி களைந்து வெளிச்சத்திற்குக்
கொண்டு வரப்படும். இத்தகைய கனத்த எச்சரிக்கைகளினால் மக்கள்
உலுக்கப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை ஒருபோதும்
கேளாத ஆயிரக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கானோர்
செவிமடுக்குவார்கள். பாபிலோன் என்பது திருச்சபையே என்றும்,
அவளுடைய பிழைகளினாலும் பாவங்களினாலும், பரலோகத்திலிருந்து
அவளுக்குப் அனுப்பப்பட்ட சத்தியத்தை அவள் நிராகரித்ததினாலும்
அவள் வீழ்ந்துவிட்டாள் என்றும் கூறும் சாட்சியை அவர்கள்
அதிர்ச்சியுடன் கேட்பார்கள். மக்கள் ஆர்வமிகு விசாரணையுடன்,
“இவைகள் உண்மையோ?” என்று தங்கள் முன்னைய போதகர்களிடம்
செல்வபோது, ஊழியக்காரர் அவர்களின் அச்சங்களைத் தணித்தும்
விழித்தெழுந்த மனச்சாட்சியை அமைதிப்படுத்தியும் இருக்கக்
கதைகளைக் கூறி, இனியவைகளையே
தீர்க்கதரிசனம்பண்ணுவார்கள். ஆனால் மனிதரின் வெறும்
அதிகாரத்தினால் திருப்தியடைய மறுத்து, தெளிவான ‘கர்த்தர்
உரைக்கிறதாவது’ என்பதை வேண்டுகின்றோர் அநேகர்
இருக்கிறபடியால், பழைய பரிசேயரைப் போல, தங்களுடைய
அதிகாரம் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுவதால் கோபம் நிரம்பிய
பிரபலமான ஊழியத்தார், அந்தச் செய்தியைச் சாத்தானுடையதாகக்
கண்டித்து, அதை அறிவிப்பவர்களை நிந்தித்து துன்புறுத்தும்படி
பாவத்தை நேசிக்கும் ஜனக்கூட்டங்களைத் தூண்டிவிடுவார்கள்.”

“இந்த வி வாதம் பு தி யது றைகளு க்கு ள் வி ரிவடைந்து , ஜனங்களின்
மனங்கள் தேவனு டைய மி தி க்கப்பெற்ற நியாயப்பி ரமாணத்தி ன் பால்
தி ரு ப்பப்படு ம்போது , சாத்தான் கலக்கமடைந்து செயல்படு கி றான்.
இந்தச் செய்தி யோடு இணைந்தி ரு க்கு ம் வல்லமை, அதற்கு

வி ரோதமாக நிற்போரை இன்னு ம் அதி கமாகப் பி த்து ப்பி டி க்கச்
 செய்யு ம். அந்த ஒளி தங்கள் மந்தைகளின் மேல் பி ரகாசி க்காதபடி க்கு ,
 மதகு ரு மார் அதைப் மறைத்து வைக்க ஏறக்கு றைய அதி மனித
 மு யற்சி களை மேற்கொள்வார்கள். தங்களு டைய கட்டு ப்பாட்டு க்கு ள்
 உள்ள எல்லா வழி களாலு ம், இவ்வு யி ர்மு க்கி யமான கேள்வி கள் கு றி
 நடைபெறு ம் வி வாதத்தை ஒடு க்க அவர்கள் மு யல்வார்கள். தி ரு ச்சபை,
 கு டி யாட்சி அதி காரத்தி ன் வல்ல கரத்தை நாடு ம்; இந்தச் செயலி லே,
 பாப்பரசர் சமயத்தாரு ம் பு ராட்டஸ்டண்ட்களு ம் ஒன்றி ணைவார்கள்.
 ஞாயி ற்று க்கி ழமை அனு சரிப்பை கட்டாயப்படு த்து ம் இயக்கம் மேலு ம்
 து ணிச்சலாகவு ம் தி ட்டவட்டமாகவு ம் ஆக ஆக, கட்டளைகளைக்
 கைக்கொள்பவர்களு க்கு வி ரோதமாகச் சட்டம் பயன்படு த்தப்படு ம்.
 அவர்கள் அபராதங்களாலு ம் சி றைத்தண்டனையாலு ம்
 மி ரட்டப்படு வார்கள்; தங்கள் வி சு வாசத்தைத் து றக்கத்
 து ண்டு கோல்களாக, சி லரு க்கு செல்வாக்கு ள்ள பதவி களு ம், வேறு
 வெகு மதி களு ம் சலு கைகளு ம் வழங்கப்படு ம். ஆனால் அவர்களு டைய
 அசைக்கமு டி யாத பதி ல்: 'தேவனு டைய வார்த்தையி லி ரு ந்து எங்கள்
 தவறை எங்களு க்கு க் காட்டு ங்கள்' என்பதாகு ம்—இதே வி ண்ணப்பமே
 இதேபோன்ற சூ ழ்நிலைகளில் லா த்தர் செய்தான்.
 நியாயத்தீ ர்ப்பரங்கு களின் மு ன் நிறு த்தப்படு கி றவர்கள்
 சத்தி யத்தி ற்காக வலி மையான ஆதரவை மு ன்வைப்பார்கள்;
 அவர்களைக் கேட்கி றவர்களில் சி லர், தேவனு டைய கட்டளைகள்
 அனைத்தையு ம் கைக்கொள்ளத் தங்களு டைய நிலைப்பாட்டை
 எடு த்து க்கொள்ளத் து ண்டப்படு வார்கள். இவ்வாறு , இல்லையேல்
 இச்சத்தி யங்களைப் பற்றி எது வு ம் அறி யாதி ரு க்கு ம்
 ஆயி ரக்கணக்கானோரின் மு ன் ஒளி கொண்டு வரப்படு ம்." The Great
 Controversy, 605, 606.